

Kajak-kenu VB

Egy arany-, két ezüst- és egy bronzérem

A Belgrádban zajló kajak-kenu világbajnokságon tegnap már döntőkre is sor került.

A délutáni első fináléban, a K-1 1000 méteren az NDK-beli Rüdiger Helm már nyolcadik világbajnoki aranyérmét nyerte, mellesleg három olimpiai arannyal is dicsekedhet!

A C-1 1000 méter döntőben az NDK-beli Schmidt 500-nál vezetett, ezután a szovjet Bereza felzárkózott mellé, és úgy tűnt, kettejük között dől el az aranyérem sorsa. Csépay Dezső ekkor még a 6. helyen szerénykedett. A cél előtt mintegy 150 méterrel a magyar váratlanul elsőprő erejű hajrába kezdett, először megelőzte a kanadai Caint, majd a szovjet Berezát, is, és végül csak centiméterek hiányoztak ahhoz, hogy Schmidtet is elkapja.

Rakusz Évától, a női K-1 500 méteren sokan úgy vélték, még a „kajakkirálynő”, NDK-s Brigitt Fischer is megszoríthatja. A 21 éves leninvárosi versenyző már az elején nagy hátrányba került az utcahosszal nyerő Fischer mögött, és a svéd Andersson is megelőzte, pedig tavaly a VB-n éppen fordított volt kettejük között a sorrend. Az utolsó métereken a dobogós hely is veszályba került.

A K-2 1000 méter döntője előtt akár látatlanba oda lehetett volna adni az arany-

érmeket a szovjet Parfenovics, Szuperata kettősnek. Nem is cáfoltak rá a papírfarmára, hatalmas különbséggel előzték meg a második helyezett kanadai duót. Szabó és Tóth ötödik lett.

Számított ugyan aranyéremre a magyar csapatvezetés, de bárhol, csak nem C-2 1000 méteren. Sarusi és Hajdú indult ebben a számban, és eleinte még bizony küssé lemaradva lapátoltak. 500 méter után szinte észrevétlenül állva hagyták a mezőnyt. A végén már egy hajóhossznyira nőtt Sarusiék előnye, és felemelt lapáttal hajtottak át a célvonalon.

A női párosban Géczy Erika és Povászán Katalin sem vallott szégyent. Sokáig csak a harmadik helyen álltak, az NDK és a svéd hajó mögött, 250 méterrel azonban a skandinávokat biztosan hagyták maguk mögött, és bizony még a verhetetlen NDK-páros is megszorították. Ezzel immár a második ezüstérem került be a magyar csapat szombati gyűjteményébe.

A férfi K-4 1000 méteren a Rajna, Szélesi, Rasztótzky, Helyi magyar egység kiabrándítóan versenyzett, és messze leszakadva, kilencediknek ért be.

Ma, vasárnap délelőtt, magyar idő szerint 10 óráig először az 500 méteres számok középfutamaira kerül sor, majd délután a döntőket bonyolítják le.

A Temesvári, Bartos páros Európa-bajnok

Budapesten, egyhetes küzdelemsorozat után döntőjéhez érkezett az ifjúsági tenisz Európa-bajnokság a 18. illetve 16. éven aluliak korosztályában.

A szombati versenynapon négy szám döntőjére került sor, amelyek közül a 16. éven aluli leány párosban érdekelték voltak a magyarok is, Temesvári és Bartos révén.

A harmadik döntőben lé-

pett pályára Temesvári Andrea és Bartos Csilla az Európa-bajnoki címért az osztrák Huber és Pözl ellen.

16 éven aluli leány páros, döntő: Temesvári, Bartos (magyar)—Huber, Pözl, (osztrák) 6-1, 6-3.

16 éven aluli leány páros Európa-bajnok: Temesvári Andrea, Bartos Csilla (Magyarország). 2. Petra Huber, Judith Pözl (Ausztria).

Karpov sajtótájékoztatója

Rangos vendége volt a Magyar Sakkszövetség Nép-hadsereg utcai székházának. Anatolij Karpov, a háromszoros szovjet sakkvilágbajnok magyarországi pihenését lezáró sajtótájékoztató keretében válaszolt az újságírók hozzá intézett kérdéseire.

Számítottam arra, hogy a világ élvonalába tartozó Ribli Zoltán bejut a világbajnokjelölté közé — adta az első választ a magyar nagymester továbbjutásáról alkotott véleményét firtató kérdésre a világbajnok. — Eredményeinek óta figyelmet érdemeltek, s a személyével kapcsolatos várakozás most pályafutása eddigi legjobb eredményével igazolódott. A legjobbak között tartom őt számon, aki a folytatás során is figyelemre méltó eredményeket érhet el.

A következő két zónaközi döntő — a tolucai és a moszkvai — hasonló érdekeltetésre tart számot. Ezekről az erőpróbaokról mi a véleménye?

A prognózisok készítése értelmetlen dolog, ezt bizonyították a Las Palmas-i történések is. Mert ugyan ki gondolta volna, hogy a sakkvilágbajnokságok történetében páratlan esemény — a már 61 éves részvevő, Szmiszlov — továbbjutása különösebb izgalom nélkül fog bekövetkezni. A bizony-

talanság a továbbjutók személyét illetően legalább olyan nagy, mint Las Palmasban volt. A Nemzetközi Sakkszövetség igazságtalanul készítette el a zónaközi döntők csoportbeosztását, ezért különösen Mexikóba került sok esélyes; többek között ott játszik Portisch, Szpasszkij és Adorján is. Mellettük ott küzdenek majd olyan fiatal tehetségek, mint a szovjet Juszupov és az amerikai Seirawan nagymester, s ide sorolhatom egyik szekundánsomat, Jurij Balasovot is, akivel most — átmenetileg — megszakítottuk a sakk-szakmai együttműködést.

Szekundásairól szólna néhány szót?

Első számú segítőm Jurij Zajcev, mellette Balasovval is sokat dolgoztam, de most — érthetően — külön utakat járunk. Könnyen előfordulhat ugyanis, hogy a következő időszakban ő is mint világbajnokjelölt készülhet, azaz potenciális ellenfélként kell számolnom vele.

Bár ez az esély ma még fennáll, a sakkszakértők nagy része sokkal inkább emlegeti Kaszparovot, mint leendő ellenfelét.

A mindössze 19 éves ifjúsági világbajnok máris kitűnő eredményekkel rendelkezik, de arról még korai lenne beszélni, hogy ő lesz a kihívóm. Hátha be-

sem kerül a világbajnokjelöltek közé?

Öröközlő téma, Fischer szerepe és jelentősége a sakksportban?

Az amerikai nagymester sok szempontból kivételes egyéniség volt. Iskoláit félbehagyta, teljesen önképzés útján képezte magát. Csak a sakknak lett, s a sportág számára tett szolgálatait elévülhetetlennek. Szinte kizárólag neki köszönhető, hogy ma már legalább a nemzetközi élvonal tagjai megélhetnek a sakkból, s figyelmüket kizárólag a 64 kockán történő eseményekre, folyamatos önképzésükre fordíthatják.

A világbajnoki zónaközi döntők mellett a másik az élvonalat valóban megmozgató, asztalhoz ültető esemény a sakkolimpia, amelyre ez évben Svájcban kerül sor. Mit vár a sportág csúcs-találkozójától?

A sakk népszerűsítésének rengeteget jelent az olimpia, ám hozzá kell tennem, hogy a rendezés az utóbbi két-három alkalommal kritikán aluli volt. Ami az esélyeket illeti, mindkét fronton — a férfiaknál és a nőknél egyaránt — a szovjet és a magyar válogatottakat csatáját várom az aranyéremért, bár meg kell mondanom: a magyar nőknél számos más rivállal is meg kell majd küzdeniük. (MTI)

„Abbahagyom a labdarúgást!”

Nyilatkozta Kun Lajos

„Az MLSZ átigazolási bizottsága Kun Lajost, a SZEOL AK NB II-es csapatának labdarúgóját négy évre — 1986. június 30-ig — kizárta az átigazolási kedvezményből! Az MLSZ Kunt továbbra is a szege-diek játékosának tekinti.”

Abbahagyom a labdarúgást! Amennyiben nem változtatják meg a döntést, többé nem óhajtok focizni sehol, legkevésbé a SZEOL-ban! Tör ki belőle fortyogva, mint egy kráterből az indulat látatömege, amikor meghallja, miként értékelték balul sikerült trükközését.

Szigorú, példát s'atualó ítélet született. Megj: eséhez, ahhoz, hogy a kivüálló is fölmérhesse a határozat súlyát, elengedhetetlen föleleveníteni a múltat.

Kun Lajos 1978 nyarán, Békésről került Szegedre, az NB II-es Dózsához. Viszonylag gyorsan túltepte magát a környezetváltozás okozta kisebb-nagyobb nehézségeken, hamar megszokta az új miliőt, a társak szinte azonnal befogadták az újonnan érkezőt. Könnyítette helyzetét, hogy névkártya helyett gölökkel mutatkozott be az ellenfeleknek, beszárguldozta a pályát, egyszerűen nem lehetett felfatartoztatni. Hovatovább, a Hunyadi tér „üdvöskéje”, kedvence lett a fiatal, szerény, igen-igen tehetséges labdarúgó. Az őt körülvevő szeretetet, gondoskodást újabb gölökkel, még jobb játékkal hálálta meg.

„Minden mérközésemre úgy, de úgy készülmek, Bizonyítani akartam, igazuk volt Reményik Laci bácsiék-nak, amikor elhozták. Nem akartam csalódást okozni nekik.”

Közben pályájának ívelése olyannyira felfelé tört, hogy az NB I-es klubok játékoskeresztoinek is szemet szúrt. Mindegy volt, hogy vidéken, a fővárosban vagy éppen Szegeden játszott a Dózsá, a megfigyelők követtek, és ajánlatokkal jelentkeztek — nem az egyesületnél! — Kunnál. Vesz-szofutása tulajdonképpen ekkor kezdődött...

Három éve, hosszas huzavona után úgy döntött, mégis elmegy az Újpesti Dózsához. Aláírta az átigazolólápot, majd az utolsó pillanatban — „határozottságára” jellemzően — visszavonta, kérte, tekintsek sem-misnek korábbi elhatározását. Az újpestiek ebbe természetesen nem egyeztek bele — tudták, mások is „sorbanállnak” Kunért — leigazolták, de — figyelembe véve a szegedi és a pesti egyesület kapcsolatát — egy évre kölcsönadták a Szegedi Dózsának! A következő bajnoki év végén minden kezdődött előlről, Kun mégsem akart az Újpest labdarúgója lenni. Ha nehezen is, de Szegeden maradt, viszont egy évre kizárták a kedvezményes átigazolásból.

„Nem tudtam, mit akáro-k. Több helyre hívtak, olyan klubokhoz, ahol biztosan játszom. Jó lett volna elmenni, de nem az Újpesti Dózsához. Túl szépek látszott minden, és meg-gondolatlanul aláírtam. Korábban, mint kellett volna...”

Az 1980—81-es bajnoki évet — a szegedi szurkolók nem kis öröme — Kun a SZEOL AK-ban kezdte. A másodosztályban egyre-másra rúgosta a gölöket, aztán az NB I-ben sem váltott szégyent, legkevésbé múlt rajta, hogy a kék-fe-keték korai búcsúra kény-

szertültek az első osztálytól. A SZEOL AK-nál, napirend-re téve a kiesés szokásos gondjai felett, igyekeztek rendezni a szakosztály dolgait. Jövőt formáló terveikben a Kun-ügy azonban nem szerepelt. Nem; mert a labdarúgót még egyéves szerződés köti az egyesület-hez!

Visszakanyarodva Kun önmagukkal is feleselő gondolataihoz, két hirre hívom föl az önkéntes „száműze-téssel” foglalkozó csatár figyelmét.

Népsport, június 13.: ... a DMVSC előrehaladott tárgyalásokat folytat a szegedi Kun átigazolásának ügyében.” Népsport, július 6.: „Kun, a SZEOL AK játékos-a már harmadszor vonja vissza átigazolási kérel-mét. Most már nem ússza meg szárazon...”

Ok és okozati összefüggés. A tények minden kétséget kizárva igazolják a történetek miertjét. Vagy nem így van?

A máskor oly készséges Kun Lajos most egyszerűen hallgatagga válik, idegesen gyűrögeti cigarettáját.

Jogomban áll elmenni, vagy nem? — replikázik váratlanul, mint akinek valami mentő ötlete támadt.

Szerződése, egy évig még a SZEOL AK-hoz köti...

Nekem az újpestiek azt mondták, megegyeztek a SZEOL-lal. Ezek szerint a vezetőknél mindent lehet csinálni. Engem ne nézzenek hülyének, ezt az egész eltiltást biztos, hogy a SZEOL szorgalmazta!

Gondolja, egy egyesület kénye-kedve szerint befolyásolhatja az országos szövetséget?

Flegmán legyint egyet.

Teljesen mindegy, hogy mi az én véleményem. Az azonban biztos, ilyen súlyos büntetést még senki nem kapott.

Szavaiból az csendül ki, hogy mindenért a szegedi vezetők a hibásak, ők tehetnek róla, hogy négy évig Szegeden kell maradnia. Pedig ők nem zártak el attól, hogy az Újpesttel elmenjen túsára. Csupán azt kérték, alapon fontolják meg, szükségük van-e Kun Lajosra, já-téka befelér-e elképzelésük-be, s ha igen, lehet tárgyal-ni. Talán rosszul tudjuk?

A vezető sem mindig egyenesek, egyszer ezt, más-kor azt mondják, mindig úgy, ahogyan érdekeik kívánják — pattog magabiz-tosan.

Csakúgy, mint ebben az esetben Kun Lajos,

— Ezt hogyan értem? — villannak szemei, ráközben arckifejezését határozottá, szigorúvá próbálja formálni

A klub és a szakosztály vezetésével nem közöl-te, hogy az Újpest és a DMVSC is szeretné leigaz-oljni. Pontosabban, amikor válik meg a SZEOL-tól, ha a két klub megegyezik...

Itt mindenki tud minden-t? — kérdezi meglepőd-ve inkább csak magától, vá-laszt sem várva.

A Tatabánya is meg-kereste...

Levelt írtak, van-e kedvem odamenni. Válasz-ra sem méltattam őket...

És a többieket?

Tépelődését tekintete tük-rözi, leplezetlen vívódása, a mondjam — ne mondjam gondolata. Mégis megered a nyelve.

Úgy volt, hogy más-nap indulunk az Újpesttel a túsára, előző nap aláírtam az átigazolólápot. Tabánban megmutatták, melyik lesz a lakásunk, minden olyan szépségnek tűnt. Most már belátom, elhamarkodott csele-kedet volt.

A túsá viszont elmaradt, így az ígéretek is zsugo-rodtak, illetve, ahogy kö-zelgedtek a megvalósítás, az aktualitás időpontjai, érve-nyüket veszítették. Kun pe-dig sietett gyorsan kijelen-teni: nem kíván az Újpest labdarúgója lenni!

A végeredmény ismert, elhangzott egy, bizonyára nem kellően megfontolt ki-jelentés. Szándéka?

Újból dacos, vérig sér-tett Kun Lajossal találom magam szembe. Szavainak koppanása figyelmeztet, ese-te realis értékelését hiába várom tőle.

Megmondtam, abba-hagyom a focit! Szegeden egé-szen biztos! Lesz erőm, hogy megfosszam magam attól, amit legjobban szeretek csinálni, de így legalább ott-hon lehetek hétvégeken a családommal. Ha elvisznek katonának, azt is kibírom. Közölhetem, fölvettem a deb-receni tanárképzőbe, ott folytatom tanulmányaimat. Különbem meg, kinek mi köze hozzá, hogy merre fordul sorsom?

Fennhéjázó hangvételével magabiztosnak akar látszani a tévedéseit ismétlő Kun Lajos. Teszi mindezt azért, mert úgy gondolja, őt mér-hetetlen igazságtalanság ér-te, becsapták, megfosztották egy olyan kedvezménytől, amely anyagi és erkölcsi többletet biztosíthat számá-ra. Hogy végül, ki kit csapott be, mivel és mikor, azt ebben az esetben leginkább a fiatal csatárnak illene tud-nia. Egy azonban biztos, szemében most mindenki rossz, mindenki hibás, aki nem az ő ügyét támogatja — holott ha a tükör torz ké-pet mutat, nem biztos, hogy a fonsorozásban van a hi-ba...

Gyürki Ernő

Kútfürást

már 3000 Ft-tól a legkorszerűbb technológiával 60 m-es mélységig, minden anyag hozzáadásával.

Megrendelés, lelvélfm: AGOSTON KÁLMÁN Szeged, Ág u. 1., I. 2. 6723 (Északi városrészi papírbolt épülete a Csongrádi sugárútom)